

VÄRLDENS BÄSTA BERÄTTELSER

Bambuflickan

Efter en japansk sägen av Jenny Bergman

I rollerna

Alicia Cubas – Kaguya

Simone Jequier – Akiko

Jakob Stefansson – Pappan

Gloria Tapia – Mamman

Emiliano llorens – Kejsaren

Elis Lindsten – lekande barn 1

Agnes Lindsten – lekande barn 2

Musik: Pekka Tuppurainen

Ljuddesign och mix: Jani Lehto

Regi: Manuel Cubas

Flicka

Världens bästa berättelser.

/Musik/

Programledare

"Bambuflickan", efter en japansk sägen.

Scen 1 Ext. Kaguyas hus (Kaguya, Akiko, 2 bybarn)

/Kaguya, Akiko och bybarnen leker, jagar varandra, SKRATTAR./

BARN 1:

Dig får man aldrig tag i, Kaguya - du är snabb som vinden!

BARN 2:

Som en blix! Mamma säger att din pappa hittade dig i skogen.

BARN 1:

I ett bamburör. Hur kom du in i bamburöret?

KAGUYA:

Jag vet inte!

BARN 2:

Är du en människa egentligen? Eller en blomma? Eller ett blad?

KAGUYA:

Jag vet inte! Kan ni inte låta mig vara?

/Kaguya springer in i huset. Akiko följer efter./

Scen 2 Int. Kaguyas hus (Akiko och Kaguya)

AKIKO:

Kaguya, bry dig inte om dem! De förstår inte. När du springer blixtsnabbt eller försvinner - poff! - mitt en lek, och... Ja, de undrar ju.

KAGUYA:

Ja, jag vet! Förlåt!

AKIKO:

Du behöver inte säga förlåt till mig - det enda jag är orolig för är att du ska växa ifrån mig. Jag menar, du växer ju så snabbt!

KAGUYA:

Ja, men du vet att jag aldrig kommer att växa ifrån dig, väl? Jag vet! Jag kan bli din moster sen i stället. Eller din mormor?

AKIKO:

Jag ändrar mig. Du är konstig! Kom, nu leker vi. Jag räknar!

/Kaguya gömmer sig./

AKIKO:

Ett, två, tre, fyra, fem... Femton, sexton, sjutton, arton, nitton, tjugoo! Nu kommer jag! Inte här... Inte här... Jag ser dig! Du lyser ju! Igen?

KAGUYA:

Nej. Jag har ingen lust.

AKIKO:

Åh, förlåt, jag tänkte inte... Kom, vi leker nåt annat!

KAGUYA:

Det gör inget. Men jag har ingen lust att leka mer.

Scen 3 Int. Kaguyas rum (Kaguya, Pappan)

/Pappan kommer in i rummet./

PAPPAN:

Kaguya! Varför sitter du i mörkret?

KAGUYA:

Jag sitter aldrig *i mörkret*, pappa! Eftersom jag är så himla konstig!

PAPPAN:

Speciell! Det var det första jag tänkte när jag hittade dig. Liten som en tumnagel var du, och lyste som en lampa.

KAGUYA:

Pappa, var kommer jag ifrån? Vem stoppade in mig i bamburöret? Jag behöver veta!

PAPPAN:

Lilla gumman, jag vet inte. Jag önskar jag visste. Lysandet kanske går över när du blir större? Tror du inte det?

Scen 3 Int. Kaguyas hus, köket (Kaguya, mamman)

/Kaguya kommer in./

KAGUYA:

God morgon!

MAMMAN:

Alltså, jag vänjer mig aldrig. Nu har du vuxit igen.

KAGUYA:

Har jag?

MAMMAN:

Och fötterna? Jo. Ja, då blir det problem med skorna också. (till pappan:) Sanugi! Kaguya har vuxit igen! Tio centimeter, två storlekar! Går du förbi skomakaren och skräddaren? (Till Kaguya) Och du stannar hemma! Så där kan du inte visa dig ute!

KAGUYA: (*suckar*)

Men, mamma!

Scen 4 Int. Kaguyas rum, kväll (Kaguya, Mamman)

/Kaguya sitter vid fönstret, pratar med månen/.

KAGUYA:

Jag har alltid undrat varför jag är så här. Ja?

/Mamman kommer in./

MAMMAN:

Vem pratar du med?

KAGUYA:

Månen.

MAMMAN:

Månen?

KAGUYA:

Den berättar saker för mig. Vem jag är. Var jag kommer ifrån. Jag kommer inte att stanna kvar hos dig, mamma!

MAMMAN:

Äh, struntprat. Vart skulle du ta vägen? Du stannar hos oss, och så fort du är gammal nog – kanske redan i morgon, så snabbt som du

växer - så gifter du dig med en lämplig man, som...en vanlig flicka.

KAGUYA:

"Vanlig flicka?" Mamma, titta på mig! Jag lyser i mörkret!

MAMMAN:

Ja, men alla har sina egenheter. De får man lära sig att leva med.

Scen 5 Int. Kaguyas rum (Kaguya, Akiko)

AKIKO:

Oj.

KAGUYA:

Vadå?

AKIKO:

Du har vuxit. Du har fått...såna.

KAGUYA:

Har jag? Åh... riktiga bulor?

AKIKO:

Kaguya, nu när du är stor, kommer du ens vilja vara med mig då?

KAGUYA:

Nja. Nä. Jag skojar! Kära Akiko, hur stora bröst jag än får, kommer du alltid att vara lika nära mitt hjärta, det vet du! Kom, ge mig en kram! (*Kramljud när Kaguya trycker Akikos ansikte mot sitt bröst*) Hör du hjärtat?

AKIKO:

Jag hör! Hjälp, jag kan inte andas!

KAGUYA:

Akiko. Du vet vad det här betyder. Du vet det mamma säger. Så fort jag blir vuxen så måste jag...

AKIKO:

Nej! Vi tänker ut något! Åh, jag kommer att hjälpa dig!

Scen 6 Int. Kaguyas hus, köket

MAMMAN:

Det står män utanför huset.

PAPPAN:

Jaså?

MAMMAN: (förtjust)

Ja, män i dyrbara kläder! Ryktet om vår dotter har spridit sig - de är här för att be om Kaguyas hand! Nu gäller det att vi spelar våra kort rätt här!

Scen 7 Int. Kaguyas hus, köket (Kaguya, Akiko)

/Kaguya och Akiko kikar på friarna genom fönstret. MUMMEL av mansröster./

KAGUYA:

Jag fattar inte hur de orkar? Det har gått flera veckor nu!

AKIKO:

Om man väntar på något gott... Hör du något?

/Akiko öppnar fönstret. MANSRÖSTERNA hörs tydligare./

FRIARE 1: (OFF)

Jag har hört att hon lyser som en stjärnkropp!

FRIARE 2: (OFF)

Ja, man blir bländad!

FRIARE 1:

Efter några sekunder börjar ögonen brinna!

/Akiko och Kaguya bryter ihop av SKRATT./

AKIKO:

Aj, aj, mina ögon!

Scen 7 Int. Kaguyas hus, köket (Mamman, Pappan; Kaguya)

MAMMAN:

Hon måste bestämma sig nu. De har väntat länge nog på hennes svar.

PAPPAN:

Lugn, lugn. Hon kanske inte är redo än.

MAMMAN:

Då blir hon ju aldrig redo! Kaguya!

KAGUYA:

Ja, mamma?

MAMMAN:

Du måste bestämma dig.

KAGUYA:

Nej!

Mamman:

Nej?

KAGUYA:

Jag behöver inte bestämma mig, för jag ska inte gifta mig!

MAMMAN:

Alla flickor gifter sig!

KAGUYA:

På den här planeten. Ja. Men på planeten där jag kommer ifrån...

MAMMAN:

Men sluta nu! Inga dumheter! Sanugi!

PAPPAN:

Ja, ja... Snälla vännen, din mamma och jag börjar bli gamla, vi kan inte ta hand om dig för evigt. Finns det inte åtminstone en som du gillar lite bättre? Fyra av dem är ju prinsar!

KAGUYA:

Åh, ni förstår inte! Släpp in dem, nu på en gång. Jag väntar i stora salen.

/Akiko följer efter Kaguya till Stora salen. Friarna släpps in./

AKIKO:

Vad gör du?

KAGUYA:

Jag vet vad jag gör! (till friarna) Ni tycker att jag är ett underverk? Då ska jag ge er en utmaning. Ge mig gåvor som motsvarar mitt värde. Och den av er som lyckas gifter jag mig med! (hastigt, rabblande) Få se... Av dig vill jag ha en päls som inte kan fatta eld. Av dig vill jag ha...Buddhas tiggarskål. Av dig vill jag ha juvelen som finns inuti en drakes huvud. Och av

dig...vill jag ha en juvelbeströdd trädgren. Och av dig vill jag ha en snäcka som har burits över havet av en svala.

AKIKO:

Kaguya, det är omöjligt.

KAGUYA:

Mmm. (till friarna) Lycka till!

Scen 8 Int. Kaguyas hus, köket. (Mamman, Pappan, Kaguya)

/Pappan vecklar upp ett brev/

PAPPAN:

Bud från kejsaren! Han har hört ryktet och vill träffa dig!

KAGUYA:

Men jag vill inte träffa honom.

MAMMAN:

Man säger inte nej till kejsaren!

KAGUYA:

Tänk att det ska finnas regler för allting! (gäspar) Jag är väldigt trött. Jag tror jag går och lägger mig.

PAPPAN:

Kaguya!

/Kaguya lämnar rummet. Pappan följer efter. Mamman tar fram papper och penna, skriver./

MAMMAN:

Hur gör vi nu? Vi måste vara smarta. Jag skriver ett svar. "Ärade kejsare... Om du skulle ha vägarna förbi...vill Kaguya...mer än gärna...ses och bjuda er på en kopp te."

Scen 9 Int. Kaguyas hus (Mamman och Pappan)

MAMMAN:

Kejsaren är här! Han står där utanför porten! Öppna porten!

PAPPAN:

Åh! Hon vill ju inte träffa honom!

MAMMAN:

Äsch! En glimt kan väl inte skada! Nu lyssnar du på mig. Du släpper in kejsaren, och jag ser till att Kaguya kommer ut i vår trädgård. Gå, gå, gå! Iväg med dig!

Scen 10 Ext. Trädgården (Pappan, kejsaren, Kaguya)

PAPPAN:

Där borta, vid springbrunnen. Ser du?

KEJSAREN:

Där! Hon vänder på huvudet. Åh, hon är verkligen speciell. Skenet!

PAPPAN:

Ja, hon lyser. Det är en sak som jag måste berätta...

KEJSAREN:

Jag vill att Kaguya ska komma och bo hos mig vid hovet.

PAPPAN:

Va?! Vilken ära! Men jag måste varna kejsaren...

KEJSAREN:

Jag tror jag pratar med henne själv!

PAPPAN:

Vänta!

/Kejsaren springer fram till Kaguya/

KEJSAREN:

Hej, du fantastiska vareelse.

KAGUYA:

Vem är du? Nej, släpp mig!

/POFF! – Kaguya går upp i rök/

KEJSAREN:

Vart tog hon vägen? Hon försvann i tomma luften!

PAPPAN:

Jag försökte förklara. Flickan är inte vår riktiga dotter. Vi vet inte vet var hon kommer ifrån.

KEJSAREN:

Jag är så ledsen! Jag förstod inte att Kaguya inte var mänsklig. Om jag hade skrämt henne ber jag så oändligt mycket om ursäkt. Kan du hälsa henne det? Och om hon någonsin behöver min hjälp, kom till mig när som helst!

Scen 11 Int. Kaguyas hus, (Akiko, Kaguya)

AKIKO:

Var du nervös?

KAGUYA:

Mitt hjärta pickade som en fågelunges varenda gång! Alltså, om en enda gåva hade varit äkta...

AKIKO:

Jag vet! Och när du tog den där "oantändliga" pälsen och kastade den i elden!

KAGUYA:

POFF! Ett litet rökmoln!

AKIKO:

Och kvisten! Det syntes ju på långt håll att juvelerna var påklistrade!

/Flickorna skrattar/

KAGUYA:(Låtsat allvarlig)

"Eftersom Överenskommelsen är bruten måste vi tyvärr ta avsked, min prins". Ah, hoppas de låter mig vara i fred nu när friarna är avslöjade. Tror du det, Akiko?

Scen 12 Int. Kaguyas hus, köket (Mamman, Pappan)

MAMMAN:

Ungen vägrar komma in! Hon sitter där i trädgården och stirrar på månen igen.

PAPPAN:

Ja, ja. Jag pratar med henne.

Scen 13 Ext. Trädgården (Kaguya, Pappan)

PAPPAN:

Kaguya, min pärlhöna, varför gråter du?

KAGUYA:

Månen säger att det inte är långt kvar nu - snart kommer de för att hämta mig.

PAPPAN:

Schh! Du vet vad mamma tycker.

KAGUYA:

Nu lyssnar du, pappa! Du hittade mig inuti ett bamburör! Jag lyser! Mamma vägrar förstå det, men *du* vet att jag inte kommer härifrån.

PAPPAN:

Jag vet! Självklart vet jag! Men du är mitt enda barn! Jag går inte med på det! Aldrig!

/Han rusar in i huset/

Skicka bud till kejsaren. Skriv att månfolket kommer för att hämta Kaguya. Be honom skicka soldater!

MAMMAN:

Sanugi, är du säker på det här?

Scen 13 Int. Kaguyas rum (Kaguya, Akiko)

/Kaguya och Akiko lyssnar till pappan utanför./

PAPPAN:

Ni två utanför dörren. Släpp inte förbi någon!

KAGUYA:

Jag känner att månfolket är på väg. Jag måste ut i trädgården!
Akiko, hjälper du mig?

AKIKO:

Nej! Det enda du inte får göra är att lämna mig här. Det vet du.

KAGUYA:

Men, Akiko! Tror inte du att jag skulle ta med mig dig om jag kunde?

AKIKO:

Jo, men...

KAGUYA:

Om jag inte är i trädgården när de landar så kommer de att leta efter mig överallt. Och nu, med alla soldater som är här, är risken stor att någon kommer till skada.

AKIKO:

Vänta! (Till vakterna) Ja, jag tror att hon gick ditåt! Nej, förresten, hon gick nog ditåt. Jag vet, hon sitter ju där borta!

/Kaguya smiter ut i trädgården/

Scen 14 Ext. Trädgården (Kaguya, Pappan, Akiko, Mamman, soldater.)

PAPPAN:

Kaguya, vad gör du här?

KAGUYA:

De kommer nu, pappa!

PAPPAN:

Soldater!

/SKRAMLET av soldater, LJUDET av en farkost som närmar sig/.

KAGUYA:

Pappa, jag ber dig – låt mig åka!

PAPPAN:

Jag kan inte!

MAMMAN:

Sanugi, vi måste släppa henne. Förstår du inte? Kalla tillbaka soldaterna!

PAPPAN:

Nej! (Till soldaterna) Slå tillbaka!

KAGUYA:

Tack, mamma!

/Akiko kommer springande./

AKIKO:

Kaguya!

KAGUYA:

Kom ihåg: Du är alltid lika nära mitt hjärta. Hur jag än ser ut och var jag än är!

AKIKO:

Hej då, min bambuflicka!

(LJUDET från farkosten avlägsnar sig.)

Du hörde "Bambuflickan", av Jenny Bergman. I rollerna: Alicia Cubas, Simone Jequier, Jakob Stefansson, Gloria Tapia, Elis och Agnes Lindsten, Emiliano llorens. Musiken komponerades av Pekka Tuppurainen. Ljuddesign och mix av Jani Lehto. Regi: Manuel Cubas. Detta  r en Cubasproduktion f r UR.